

Schriftlezing/tekst:

Schriftlezing: Titus 1: 1 – 4

Kerntekst: Titus 1: 1a en 3b

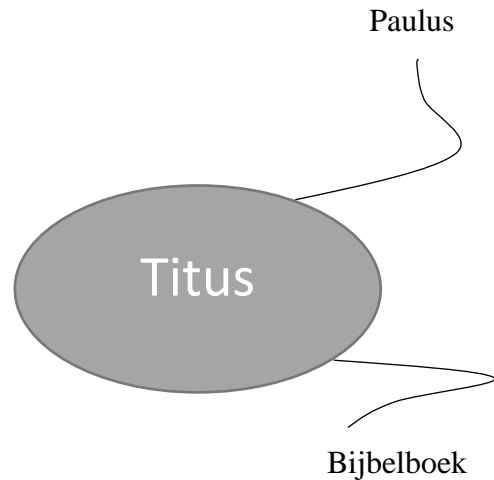
Thema en punten:

Van Paulus aan Titus

1. Zoon   2. Doel   3. Gezag

Vragen:

1. (Voor de kinderen): Schrijf op wat allemaal past bij de naam 'Titus'.
2. Waarom was de brief aan Titus openbaar?
3. Wat was de reden dat Paulus Titus schreef? Wat zegt dat ons vandaag?
4. Paulus benadrukt zijn gezag als apostel. Tegelijk benadrukt hij ook het gezag van Titus.
  - a. Hoe doet hij dat?
  - b. Heeft het spreken van ambtsdragers vandaag ook gezag? Waarom?
  - c. Stelling: 'De kerk is geen democratie, waar de wil van de meerderheid geldt.'
Waarom wel/niet? (Probeer eens argumenten voor en tegen te bedenken.)

Om verder over na te denken (van Calvijn):

Deze lange en zorgvuldige lofrede (uit vers 1 – 4) die de heilige Paulus hier doet van zijn apostelambt bewijst wel dat deze brief meer ziet op de kerk, dan op de persoon van Titus alleen. Want Titus twijfelde aan zijn apostelambt niet. (...) Hoewel hij aan Titus schrijft, doet hij dit niet, opdat Titus deze brief alleen op zijn kamer zou lezen, maar opdat hij hun dat in het openbaar zou meedelen. Ten eerste noemt hij zich een dienstknecht van God. Daarna voegt hij daarbij hoedanig zijn ambt is, namelijk dat hij een apostel van Jezus Christus is. Want daar zijn verscheidene trappen tussen de dienstknechten van God. Het is goed om in gedachten te houden dat het woord dienstknecht hier wat anders beduidt dan de gewone onderdanigheid. Op die manier worden alle gelovigen dienstknechten van God genoemd. Maar hier wordt het gebruikt voor een dienaar die een bijzondere last is opgelegd. In diezelfde zin werden ook voormaals de profeten genoemd en Jezus Christus Zelf het hoofd van alle profeten. Ziet, dit is mijn dienstknecht, Ik heb hem verkoren. Alzo ook David opzicht hebbende op zijn koninklijke waardigheid, noemt zich een dienstknecht van God. Het kan ook zijn dat Paulus zich hier omwille van de Joden een dienstknecht van God noemt. Zij hadden immers de gewoonte om zijn autoriteit te verkleinen door te zeggen dat hij tegen de wet had gestreden. Zo wil hij dan voor een apostel van Jezus Christus bekend zijn, dat hij nochtans roemt de eeuwige God te dienen.